

ՔՅԱԼԲԱԶԱՐԻ ՇՐՋԱՆ

78. ԴԱԴԻ ՎԱՆՔ

Այս անունը կապված է Թադէոս առաքյալի աշակերտ Դադի հետ, բայց հաճախ կոչվել է նաև Խուժա վանք՝ մոտակա գյուղի և քարախութի անվամբ, որի վրա շինված է։

Դադի վանքի հիմնարկության ժամանակը հայտնի չէ. գրավոր տեղեկություններ են պահպանվել Կաղանկատվացու մոտ, ուր IX դարի ազգամիջյան ընդհարումների վաղը հիշատակվում է Եր Խորաձորն, որ կոչի Դադուի վանք¹։ Նկատի ունենալով վանքում կիսավեր մնացած ընդարձակ բաղնիկ շենքը և Թադէոս առաքյալի անվան հետ կապված հուշարձանների հնությունը, Դադի վանքի հիմնարկությունը պետք է վերագրել IV—V դարերին։

Վանքում պահպանված արձանագրություններից չորս հնագույնները վերաբերում են XII դարի վերջին քառորդին։ Բաղմաթիվ ալլ արձանագրությունները և գրավոր տեղեկությունները վկայում են, որ XII դարից սկսած վանքի հովանավորողը եղել է Արցախի ամենանշանավոր վախթանգյան տոհմը, և վանքը՝ նրա հոգևոր կենտրոնն ու դամբարանատանը։ Վանքի առաջնորդները ևս այս տոհմից են նշանակվել։ Առավել նշանակալից վաստակ ունի վախթանգյան տոհմի տիկին Արզու խաթունը. նա է կառուցել վանական շենքերից ամենագեղեցիկն ու մեծածախսը՝ ս. Նշան կոչվող գմբեթավոր եկեղեցին, որն իր ճարտարապետական և կառուցողական վարպետությամբ Արցախի լավագույն հուշարձաններից մեկն է։ Արվեստագետ և հասարակական գործիչ Արզու խաթունը դուստրն է Մահկանաբերդի Բուրդ իշխանի, որը հովանավորում և աջակցում էր Մխիթար Դոշի գործունեությանը։ Արզու խաթունն ամուսնանալով Արցախի իշխան Վախթանգի հետ, իր հասարակական գործունեությունը զուգակցեց նաև ասեղնագործությունը։ Արզու խաթունն իր աղջիկների հետ ասեղնագործել է մի քանի նշանավոր վանքերի վարագույրները (Հաղբատ, Մակարավանք, Դադի վանք և այլն)։ Ժամանակի պատմագիր և ականատես Կ. Գանձակեցին նկարագրելով այդ վարագույրները, նրանց արվեստը համեմատում է բիրլական նկարիչներ Բեսելիելի և Նդիարի հետ²։

Դադի վանքը ունեցել է 10-ից ավելի շինություններ։ Դրանց մեծ մասը եղել են պարսպապատ, որի ներսում երկու շարքի կանգնած են եկեղեցիները, իսկ արևմտյան ծալքում առաջնորդարանի կրկնահարկ շենքն է։ Եկեղեցիները մեծ մասամբ կանգուն են, 2—3-ը՝ կիսավեր։ Պարսպից դարս հյուսիսային կողմի թեք անտառապատ լանջին մնում են երկու մատուռների և ալլ շինությունների կիսավեր մնացորդներ։ Եկեղեցիներից միայն Արզու խաթունի շինած գմբեթավոր եկեղեցին է սրբատաշ քարերով կերտված, մյուսները կոփածո քարերով են, կան նաև ընդարձակ և ճարտարապետական արժեք ներկայացնող եկեղեցիներ ու գավիթներ։ Արվեստի նմուշներ են նաև զանգակատունը և նրա մեջ կանգնած երկու խաչքարերը։

Դադի վանքը գտնվում է Քյալրաջարի շրջանում, Լեռնային Ղարաբաղի սահմանից 5—6 կմ հեռու, Թարթառի ձախ ափին տարածված քրդաբնակ Գուլանյար գյուղի եզրին։

Ներկա ժողովածուն այս վանքից ամփոփում է 58 արձանագրություն, որոնցից 18-ը հրատարակվում են առաջին անգամ։

¹ Մ. Կաղանկատուացույ Պատմութիւն Աղուանից աշխարհի, Թիֆլիս, 1913, էջ 368։

² Կ. Գանձակեցի, Պատմութիւն, Երևան, 1961, էջ 213—216։

ԵՍ ԿԱ ՍԱՆՈՐԴԻՎԱԼ
 ԻՏԱՆԿԱՏԻՎԱԾՈՒՄ
 ԵՒ ԿԱՆԴԱԲԵՐԴՈՒՄՔ
 ԻՆԱԲԵՐԴՈՒԹՅԱՆ
 ԱՐԱՅԻՆԿԱԾԻՅԱԼ
 ԱԳՈՒԹԵԱՆ ԱՄՍ
 : Ի : ՀԱՏՂԱՏԵՐԱ
 ՋՄԱԵԻՅԱՆԾԻ
 ԹՇՆԱՄԵԱՅԻՄՅԱԼ
 ԳՆՈՒԹԵԱԲՆԱՅԻ
 ԵՂԵՆԻՅԱ : ՋՈՐԴՋ
 ԲԵՐԴԵՐՍԵԻՋԱՍՈՒ
 ԱՏՈՒՆՈՅԱԵԻԵԿ
 ԻՒՎԱՆԲՍԱՄԱՏՅ
 ԻՍԵՂԲԱՅԻՍԻՏԻ
 ԳՐԻԳՈՐԵՍԵԻԵՂԵ
 ԿՐԱԲՆԱԻՄԵԻԲ
 ԵՐԻՋԻԱՋԲԱՐ
 ՍՅԱՋՈՒԱՇԱՏ
 ԱՇԽԱՏՈՒԹԵ

Մանոր. Խաչքարի նախնական տեղն անհայտ է, սա 32 տարի առաջ է քանդակվել, քան այն եկեղեցին, որի մեջ նա գտնվում է։ Հետագայում խաչքարը օգտագործվել է եկեղեցու մեջ որպես բեմի սեղան։ Այդ նպատակով նրա կենտրոնում փոս է արվել և ագուցվել վեմ քարի վրա։ Այժմ թե՛ մեկը, թե՛ մյուսն ընկած են նույն եկեղեցու բեմի վրա։

Խաչքարի ստորին մասը շեղակի կտրված է, որի պատճառով անհնտացել են արձանագրության վերջին տողերը: Լրացումները կատարում ենք նախորդ հրատարակիչներից: Հրատարակիչների մոտ կան կամուսն աստուծոյ բառերը, որոնք ընագրում չէին կարող լինել, որովհետև այդ մասն ամբողջական է:

708. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, հարավային պատի կենտրոնական կամարի մեջ, արտաքուստ, վերին մասում 19 տող.

— 198 —

Շնորհիւ Ամենակալին ԱՅ. ՀԱԻՐ ԵՒ ՄԻԱԾՆԻ ՈՐԴՈՅ ՆՈՐԱ. ԹԻ. ՔԵ. ԵՒ ՊԱՐԳԵՒԱԻՔ ԱՄԵՆԱՍՆՈՐԻՔ ՀՈԴՈՎ. ԵՍ ԱՐՁՈՒԽԱԹՈՒՆՈ ՆՈՒԱՍՏ ԱՂԱԽԻՆ ՔԻ. ԳՈՒՍՏՐ ՄԵԾԻ ԻՇԽԱՆԱՑ ԻՇԽԱՆԻՆ ՔՐԴԻՆ ԵՒ ԱՄՈՒՍԻՆ ՎԱԽՏԱՆԿԱ. ԹԱԳԱՒՈՐԱԶՆՈ ՏՆ. ՀԱԹԵՐՔՈ ԵՒ ԱՄԵՆԱՑՆ ՎԵՐԻՆ ԽԱԶՆՈ ՅՈՒՍՈՎ, ՄԵ- ԾԱԻ ՇԻՆԵՅԻ ԶՄԲ. ԿԱԹՈՂԻԿԷՍ Ի ՏԵՂՈՋ ՀԱՆԳՍՏԱՐԱՆԻ ԱՌՆ ԻՄՈ ԵՒ ԶԱԽԱԿԱՑ ԻՄՈՑ ՀԱՍԱՆԱ՝ ԱՆԴՐԱՆԴԻԿԻՄ ԻՄՈ ԵՒ ԳՐԻԳՈՐԻ, ՈՐ ԵԼԻ Ի ՏԷՐՆ ԿԻՍԱԻՐԵԱ. ՎԱԽԱՆԵԼՈՑ. ԶԻ ՎԱՍՆ ԻՄ ՄԵՂԱՑ ԽՐԱՏԵԱՑ ԶԻՍ ԱԾ. ԵՒ ԵՔԱՐԶ՝ Ի ԳԼԽՈ ԻՄՈ ԶԵՐԿՈՍԵԱՆ ՊԱՍԿԱՆ ՎԱՅԵԼՈՒԶ. ԶԻ ԱՆԴՐԱՆԴԻԿՆ ԻՄ ՀԱՍԱՆ ՍՊԱՆԱԻ Ի ԹՈՒՐՔԱՑ ՊԱՏԵՐԱԶՍԻՆ՝ ՎԱՍՆ ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ ՀԱԽԱ- ՏՈՑԱ ԵՒ ԶԿՆԻ ԵՐԻՑ ԱՄՍՈՑ ԵՒ ԿՐՏՍԵՐ ՈՐԴԻՆ ԻՄ ԳՐԻԳՈՐ ՏԷՐՆ ԿՈԶԵՑԵԱԼ ԶՊԱՐՏ ԲՆՈՒԹԵԱՆՈ ՀԱՏՈՒՑԱՆԵԼՈՎ, ՎՃԱՐԵԱՑ Ի ԿԵՆՑԱՂՍ ԵՒ ՓՈԽԵՑԱՆ ԱՌ ՔԱ. ՍՈՒԳ ԱՆՄԽԻԹԱՐԻ ԹՈՂԼՈՎ ԹՇՈՒԱԹԱՑԵԼՈ ՄԱԻՐՍ ԻՐԵԱՆՑ. ԱՅԼ ԶԻ Ի ԿԵՆԴԱՆՈՒԹԵԱՆ ԻՐԵԱՆՑ ՅՈՑԱ Ի ՄՏԻ ԵԴԵԼԼ ՆՈՑԱ ՇԻՆԵԼ ԵԿԵՂԵՑԻ ՅԱՅՍՄ ՏԵՂՈՋ ԵՒ ՈԶ ԺԱՄԱՆԵՑԻՆ ՎԱՍՆ ԱՐԱԳԱՀԱՍ ԼԻՆԵԼՈ Ի ՎԵՐԱ ՆՈՑԱ ՄՍՀՈՒՆ, ԻՆՉ ԱԽԱՆԻՑԵՑԻՆ ԱՆԴՐԱԶԻԻ ԿԱՏԱՐԵԼ ԶՓԱՓԱԳ ՍՐՏԻՑ ՆՈՑԱ. ԵՒ ԻՄ ՅԱՆՉՆ ԱՌԵԱԼ ՄԵԾ՝ ՅՈՒՍՈՎ, ԵՒ ԱՇԽԱՏՈՒԹՔ. ՇԻՆԵՑԻ ԶՔԱ- ԻԱՐԱՆՈ ՎԱՍՆ ՓՐԿՈՒԹԵ. ՈԳՈՑ ՆՈՑԱ ԵՒ ԻՄՈ ԵՒ ԴՍՏԵՐԱՅ ԻՄՈՑ ԵՒ ԱՄԵ- ՆԱՑՆ ԶԱՐՄԻՑ: ԱՐԴ ԱՂԵՐՍԻԻ ՀԱՅՑԵՄ ՈՐՔ ԵՐԿՐՊԱԴԷՔ ՍՐԲՈ ԽՈՐԱՆԻՍ ՅԻՇԵԼ ՅԱՂԱԹՍ ԶՎԵՐԱԳՐԵԱԼԱՆ Ի ՍՄԱ: ԿԱՏԱՐԵՑԱԻ ՍՔ. ՔԱԽԱՐԱՆՈ Ի ԹԻԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆՅՍ ՀԱՅՈՑ :ՈՂԿԻ: (1214), Ի ՓԱՌՍ ԱՅ. ԵՒ Ի ՆՈՐՈԳՈՒԹԻՒՆ ՍՔ. ՈՒԽՏԻՍ. ԵՒ ՍԱՀՄԱՆԵՑԱՔ ԺԱՌԱՆԿՈՒԹԻՒՆ ԵԿԵՂԵՑՈՑԱ ԳԵԴՂՍ ԵՒ ԱԳԱՐԱԿՍ ԻՐԵԱՆՑ ՍԱՀՄԱՆԱԻՔՆ, ԶԱՊԱՀԷՆ ԵՒ ԶԵՂԱՐԱԾԱՆՑ ԵՒ ԶՐԸ- ՃԱՆՑ ԵՒ ԶԿԱՆԱԶԱՒՈՐՆ ՈՐ Ի ՎԱՅՈ ԶՈՐ՝, ԵՒ ԵՐԿՈՒ ՏՈՒՆ ՅԱՐՓԱ. ԵՒ ՀԱՍՏԱՏԵՑԱՔ ԿԱՄԱԿՑՈՒԹՔ. ԵՂԸՍՐՑԱ ԶԱԽԱԳ ԽՈՐԱՆԻ ԶՊԱՏԱՐԱԳՆ ՅԱ- ՆՈՒՆ ՎԵՐԱԳՐԵԼՈՑԱ ԿԱՏԱՐԵԼ ԱՆԽԱՓԱՆ. ԵԹԵ ՈՔ ԱՅՍՄ ՎՃՈՒ ՀԱՍՏԱՏՆՈ ԽԱՓԱՆՈՒՄՆ ԱՌՆԷ՝ ՅԻՇԽԱՆԱՑ ԿԱՄ ՅԱՌԱՋՆՈՐԴԱՑ ՏԵՂՈՑԱ՝ ԿԱՄ Ո ՈՔ ԵՒ ԻՅԼ, ԽԱՓԱՆԵՍՑԻ ՅՈՑԱ ՆՈՐԱ. ՈՐ ԱՌ ՔԱ. ԵՒ ԴԱՏԱՊԱՐՏԵՍՑԻ ՅԱՅ:

Հրատ. Շահաթունեանց, II, 356—358 (բաժանած Լրկու մասի); Տէր-Մովսիսեան, 87ր— 88ա (պակաս 11 և 12 տողերից); Բարխուդարեանց, 204—5 և 207; Զալալեանց, I, 199; Լուսանկ. 106

709. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, արևմտյան մուտքի կամար ճակատաքարին, արտաքուստ, 6 տող.

ԵՍՄԱՄԱԴՈՒՍՐ
ՎԱՂԺԱՆԿԱՆԿԱԶԵՐԲՈՅԵՏՈՒԶԻ
ՄՃԱՅՐԵՆԻՊԱՉՈՅԳԱԿԵԻՍՊԱՍԲԵԿԵԼԵՑՈՅՍ
ՅՈՍԿՈԵԻՅԱԾ ԱԹ ՈՒ ՄԲԿԱԶՈՂԷԿԷՍ ՅԱՌԱՀՆՈՐԴՈՒ
ԶԵՆԴԳՐԻԳՐԻՍԻԵԻ ՄԲԵՂԷԱԲՍՍԱՄԱՆԵՑԻՆ ԶՄԱՆԷ
ՅԱԿՈԲԱԵԻ ԶԿԻՐԱԿԵՆ ԶԱՄԵՆԵԿԵԼԵՑԻՔՍ ԱՆ ԽԱՓԱՆՂԹՎ

ԵՍ ՄՍՄՍ., ԴՈՒՍՏՐՈՂ ՎԱՂՏԱՆԿԱ ՏՆ. ՀԱԹԵՐՔՈՅ ԵՏՈՒ ԶԻՄ ՀԱՅՐԵՆԻ ՊԱԶՈՅ
ԱԳՍՐՍԿ ԵՒ ՍՊԱՍՔ ԵԿԵՂԵՑՈՑՈՒ ԹՈՍԿՈ ԵՒ ՅԱՐԾԱԹՈՒ Ի ՍԲ. ԿԱԹՈՂԻԿԵՍ.
ՅԱՌՍՋՆՈՐԴՈՒԹԵ. ՏՆ. ԳՐԻԳՈՐԻՍԻ. ԵՒ ՍԲ. ԵՂԲԱՐՔՍ ՍԱՀՄԱՆԵՑԻՆ ՋՏԱԻՆ
ՍԲ. ՅԱԿՍԲԱ ԵՒ ԶԿԻՐԱԿԵՆ ԶԱՄԵՆ ԵԿԵՂԵՑԻՔՍ ԱՆԽԱՓԱՆ. :ՈՂ: (1241)
ԹՎԼԻՆ:

Ծանոթ. Պաշտօնական գրականության ձևերը վերծանել է Պաշտօնական. Իսկ Տէր-Մովսիսյանը՝ Պաշտօնական: Գրաշարքը նույնությամբ վերծանելու դեպքում ճիշտը կլինի ՊԱԶՈՅ-ԳԱՐԱԿ, բայց մենք հավատում ենք, որ գրիչը սխալմամբ միջից բաց է թողել Ա տառը և վերականգնում ենք ՊԱԶՈՅ ԱԳԱՐԱԿ իմաստալից ձևով:

Հրատ. Ձալալեանց, II, 227: Տէր-Մովսիսյան, 95ա: Լուսաճկ 110

710. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, արևմտյան ոլատի հարավային մասում (մոտ-քից հարավ), արտաքուստ, 20 տող.

ԿԱՄԱԻՆԱՅ
ՏԲԱՆԴՈՂՍ
. ԵԻԱՆՑ
. ԱԴԱԴԵՍ
. ՄՀԱՅՐԵՆԻՔՆ
. ՄԵՂԲԱՐՔՆ Ե--ԻՆ ԻՆՁԵԻՍ
ԿԱՄԱԲՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱԹՈՒՂԻԿԵՍԱ:
ՀՈՐԵՑԱՅՀՈՂ:ԻՆԻՆԱԿԱՆՏՈՒԵԱ:
ՀԱՂԱՅՍ - ԱՆԱԳՍԻՏԻԱԲԾԱԹՏ
ՈՒՓԵԻՏԱԹԱՇՈՐԶԱՌԱՏՈՒԱԿԱՆ
ՅԱՌԱՋՆՈՐԴՈՒԹՅԱՆ ԳՐԻԳՈՐԻՍԻՈՐԻ
ԻՈՎԱՍԱԿԱԵԻՍՈՒՔԱԵՏ ՈՒՆԻՆԱ
ՔԱՐԶԱՄԵՆԱՅՆ. ԻՔՍ ԶՆՈՐ
ԿԻՐԱԿԵՆԵԻՋԵՏ ԿՐՆԿԱՏ
ԱՐԻԶԳԳՐՈՅՍԱԻՐՀ ՂԻՑԻՆՅԱՅ
ԵԻՈՎԻԱՓԱՆԵՅԱ ԱՐԱՅԿԱՄԻԾ
ԱՆԱԻ ԹԻՑՆՁՈՎԵԱԼԵՂԵՑԻՆ
ՅԺԸ. ՀԱՅՐԱՂԵՏ ԱՅՆՄԱՆԵԻՔԱ
ԺԻՆԸՆԴԿԱՅԵՆ ԵԻ ԸՆԴՅՈՒՄԵՆԻՑԻ
ԱՔՈՂՈՐՄԻ ՍԱԳՍԻ

ԿԱՄԱԻՆ ԱՅ. ԵՍ ՄԱ.՝ ՄՔԱՆ ԴՈՒՍ-
ՏՐ
ՄԻԱԲԱՆԵՑՈՒԱ ԴԱԴԵՎԱՆԻՍ ԵՒ
ԵՏՈՒ՝ ԻՄ ՀԱՅՐԵՆԻՔՆ. . . ՈՐ ԻՄ ԵՂ-
ԲԱՐՔՆ ԵՏՈՒՆ ԻՆՁ ԵՒ ԵՍ՝ ԿԱՄԱԻՔ
ՏՈՒԻ Ի՝ ՍԲ. ԿԱԹՈՒՂԻԿԵՍ :Ա:՝ ԶՈ-
ՐԵՑԱՅՀՈՂ, Ի: (20) ՇԻՆԱԿԱՆՏՈՒՆ,
:Ա:՝ ԶԱՂԱՑ: Ս-ԱՆԱԳՍԻՏԻ ԱՐԾԱԹԻ
Տ՝ ՈՒՓ ԵՒ ՏԱՌԱՇՈՐԶԱՌ ՊԱՏՈՒԱ-
ԿԱՆ՝ ՅԱՌԱՋՆՈՐԴՈՒԹՅԱՆՍ ՏՐ.
ԳՐԻԳՈՐԻՍԻ ՈՐԴ՝ ԻՈ ՎԱՍԱԿԱ. ԵՒ
ՍՈՔԱ ԵՏՈՒՆ ԻՆՁ :Գ: ԱԻՐ ԶԱՄԵ-
ՆԱՅՆ ԵԿԵՂԵՑԻՔՍ ԶՆՈՐ՝ ԿԻՐԱԿԵՆ
ԵՒ ԶՀԵՏ ՐՄՆ. ԿԱՏՄԱՐԻԶՔ
ԳՐՈՑՍ ԱԻՐՀՆԵԱԼ՝ ԵՂԻԹԻՆ ՅԱՅ.
ԵՒ ՈՎ ԽԱՓԱՆԵՑ ՅԱՐՏՄԱՐԱՑ ԿԱՄ
Ի ՇՄԱՆԱԹԻՑ ՆՁՈՎԵԱԼ ԵՂԻԹԻՆ
:ՅԺԸ: ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՅՆ. ՄԱՍՆ ԵՒ ԲԱ
ԺԻՆ ԸՆԴ ԿԱՅԵՆԻ ԵՒ ԸՆԴ ԹՈՒԴԱԻ
ԵՂԻԹԻ: ԱԾ. ՈՂՈՐՄԻ ՍԱՐԳՍԻ:

Ծանոթ. Առաջին, ինչպես և կենտրոնի տողերը հողմահարված և մեծ մասամբ թափ-ված են: Վերջին տողը գրված է մեծ և գեղազիլ, համարում ենք գրչի ստորագրությունը, որը փորագրել է ներքևի արձանագրությունը:
Ժամանակը նույնն է (1224):

Հրատ. Տէր-Մովսիսյան, 95ա: Լուսաճկ. 107

711. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, արևմտյան սլափի հարավային մասում, արտաքուստ. նախորդի տակին, 13 տող.

ԱՆՈՒԱՄԲՆ ԱՅԵՍԳՐԻԳՈՐ ՈՐԴԻ
ԱՍ ԱՆԱՈՐՄԵՑ ՅՈՒՍՈՎ ՏՈՒԻ
ԻԱԻԻԿԵՐ ԵԶՄԱՆՍ:Դ:Տ ՈՒՆՀԻ
ՆԱԿՎՆՆՈԳՈՒՄՈՅԱՌԱ ԶՆՈՐԴ
ՈՒԶՆՆԵԳՐԻԳՈՐԻՍԻԵԻ ՍՈՔԱ
ՏՈՒԻՆԻՆՁ ՋՏԱԻՆՍՐԲՈՅՆԳՐ
ԻԳՈՐԻԶԱՄԵՆԱՅՆԵԿԵՂԵՑԻՔՍ
ԱՐԴՈՎԻԱՓԱՆ ԻՅԱՌԱ ԶՆՈՐ
ԴԱՅԶԻՄԺԱՄՆԿԱՄ ՅԱԻԱԳԱ
ՑՅԻՄՈՅԿԱՄ ՅԱԻՄԱՐԱՅԶԷ
ԻՆԱԿԱՆՅԵՐԱՌՆԼՈՎԻՄՄԵՂ
ԱՅՍՊԱՐՏԱԿԱՆԵԻՄԱՍՆՆՈՒ
ԸՆԴ ՅՈՒԴԱՅԻԵ ՂԻՑԻ ՈՀԳ

ԱՆՈՒԱՄԲՆ ԱՅ. ԵՍ ԳՐԻԳՈՐ, ՈՐԴԻ
ՀԱՍԱՆԱ, ՈՐ ՄԵԾ ԹՈՒՍՈՎ ՏՈՒԻ Ի
ԴԱԴԻ ԳԵՐԵԶՄԱՆՍ:Դ: ՏՈՒՆ ՇԻՆԱ-
ԿԱՆ, ՎԱՍՆ ՀՈԳՈ ԻՄՈ ԹԱՌԱՋ-
ՆՈՐԴՈՒԹՆ. ՏՆ. ԳՐԻԳՈՐԻՍԻ. ԵԻ
ՍՈՔԱՍ ՏՈՒԻՆ ԻՆՁ ՋՏԱԻՆ ՍՐԲՈՅՆ
ԳՐԻԳՈՐԻ ԶԱՄԵՆԱՅՆ ԵԿԵՂԵՑԻՔՍ:
ԱՐԴ ՈՎ ԽԱՓԱՆԻ ԹԱՌԱՋՆՈՐԴԱՅ
ԶԻՄ ԺԱՄՆ, ԿԱՄ ԹԱԻԱԳԱՅ ԹԻՄՈՑ
ԱՄ ԹԱԻՏԱՐԱՅ ԶՇԻՆԱԿԱՆ ԹԵՏ
ԱՌՆԼՈՎ, ԻՄ ՄԵՂԱՅՍ ՊԱՐՏԱԿԱՆ
ԵԻ ՄԱՍՆ ՆՈՐԱՍ ԸՆԴ ԹՈՒԴԱՅԻ
ԵՂԻՑԻ :ՈՀԳ: (1224):

Հրատ. Ջալալիանց, II, 227: Տէր-Մովսիսեան, 95ա:
Լուսաճկ. 108

712. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, արևմտյան սլափի հարավային մասում, արտաքուստ. նախորդի տակին կիսաեղծ. 10 տող.

ԱՅԵՐԱՍԱՆՈՐԴԻԳՐԻԳՈՐԱՅ
ՈՒՏՆԻՐՍԱՏՄԱՆՈՎՆ
ՀԱԻՆՈԳՈՅՆԵԻԲՆԱԿԻՉԲ
ԵՂԵՑԻՊԱՐԱՐԱԳԻՄՏԱԻԳՐԻԳՐԻՆ
ՐՆ ՍԲԳՐԻԳՈՐԻՆ
ԲՍԱՏՄԱՆ
ԻՄՏԱԻՆՈԳ
ԱՅՍ ՉՈՒՆԻ
ԱՅԵԻՅՇԱ
Գ

ԿԱՄԱՆԱՅ ԱՅ. ԵՍ ՀԱՍԱՆ, ՈՐԴԻ
ԳՐԻԳՈՐԱՍ. . . ՈՒՏՆ ԻՐ ՍԱՀՄԱ-
ՆՈՎՆ | . . . ՀԱԻՐ ՀՈԳՈՅՆ ԵԻ
ԲՆԱԿԻՉԲ | . . . ԵԿԵՂԵՑԻ ՊԱ-
ՏԱՐԱԴ ԻՄ ՀԱԻՐՆ | . . . ՍԲ.
ԳՐԻԳՐԻՆ | . . . :Բ: ՍԱՀՄԱՆ |
ԻՄ ՀԱԻՐ ՀՈԳ |
ԱՅՍ . . ՉՈՒՆԻ |
ԱՅ. ԵԻ ԹՇԱ . . . Գ:
Թաճոր. Սկզբի մասերը հողմահարված,
Թափված են:
Գրված է նախորդների գրչի ձեռքով և
նույն ընտանիքի անդամներն են հիշառակ-

ված: Վերջին տողում էլ մնացել է թվականի Գ տառը, որով և համարում ենք նույն: :ՈՀԳ:
1224 թվի:

Հրատ. Տէր-Մովսիսեան, 95:
Լուսաճկ. 109

713. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, արևմտյան մուտքից վեր, հարավային անհյուսիսում, արտաքուստ, վարդակի շուրջը, 5 տող.

ԱԾՈՂ ՈՐ
ԼՈՐ
Ա

ՄԻ
Շ
Հ

ՀՈԳ
ՈՅՆ

ԱԾ ՈՂՈՐՄԻ| ԽՈՐԻՇ ԱՀԻ ՀՈԳ|ՈՅՆ.

Ծանոթ. Անձնանունը և գրչության ոճը նման է
նախորդներին, XIII դար:

Լուսանկ. 111

714. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, արևմտյան պատի կենտրոնական կամարի
վերին մասում, արտաքուստ 5 տող.

ԿԱՄԱԽԱՅԵՍ ՍԵԻԱԴԱԽԼԻԱՆՈՐ ԴԻՍՄՊԱՏԱԵԻԱՄ ՈՒՍԽԻՄ ԹԱՃԵՐՆՈՒԱ ՔԻՏԱՅ-----
--ՐՈՅԻԴԱԴԻՎԱՆ ՍԶԿԱՐՄՆՉԱՏԱՓԱԱՅԳԵՆՆԻ ԽՈ ՋԵՆԵԿՈՒ ՅԻՆ ՇԽԱՐԱՏՈՒՆ ՄԵԾ ՅՈՒՍ
ՈՎ ՏՐԳՐԻԳՐԻՍ ԵԻՄԵԱԲԱՆ ՔՍԵՏՈՒՆ ՄԵ ՉԻԶԱՄ ՉԱՄԵՆԵԿԵԼ Ե ՅԻՔՍ ՉՏԱԽՆ ՏՆԸՆԴԱՌԱՋԻՔ
--ԱԵԿՏԻԳՇԱԲԱ ԹԱԻՐՆ ԹԱՃԵՐՆՈՎ ՉԱՅՆԱՅԳԵՆՆԱՅ ՍՎԱՆԱ ՅՍ ՏԱՆԵ ԻՓԱՌԱՅՈՐԴՈՅՆՈՐ
ՈՇԵԼԵՂԻՅԻ ՅԶԸ ՎԱՅՐԱՊԵՏԱՅՆ ԱՆԻԾԱԾ ԷԵԻՅՈՐԴԱԻՄ ԱՍՆԱԿԻ ՅԵԼԻ ՅԻԱՄԵՆ ԹԻՆ:ՈՂ

ԿԱՄԱԽԱՆ ԱՅ. ԵՍ ՍԵԻԱԴԱ ԻՇԽԱՆ, ՈՐԴԻ ՍՄՊԱՏԱ ԵԻ ԱՄՈՒՍԻՆ ԻՄ ԹԱՃԵՐՆ
ՏՈՒԱՔ Ի ՀԱՅՐԵՆԵԱՑ| ՄԵՐՈՑ Ի ԴԱԴԻ ՎԱՆՍ ՋԿԱՐՄՆՋԱՏԱՓԱ ԱՅԳԵՆՆ,
Ի ԽՈՋԵՆԵԿՈՒՑ Ի ՆՇԽԱՐԱՏՈՒՆՆ ՄԵԾ ՅՈՒՍ|ՈՎ. ՏՐ. ԳՐԻԳՈՐԻՍ ԵԻ ՄԻԱ-
ԲԱՆՔՍ ԵՏՈՒՆ ՄԵՋ :Բ: ԺԱՄ ՋԱՄԵՆ ԵԿԵՂԵՑԻՔՍ՝ ՋՏԱԽՆ ՏԼԵԱՌՆ ԸՆԴԱ-
ՌԱՋՆ ԻՆՁ| ԴՂԱԻԱԳ ՀԻՆԳՇՍԲԱԹ ԱԻՐՆ ԹԱՃԵՐԻՆ: ՈՎ ՋԱՅՆ ԱՅԳԵՆՆ
ՅԱՅՍ ՎԱՆԱՑՍ ՀԱՆԷ Ի ՓԱՍԱՑ ՈՐԴՈՅՆ ՈՐ|ՈՇԵԼ ԵՂԻՑԻ :ՅԺԸ: ՀԱՅՐԱՊԵՏԱ-
ՑԸՆ ԱՆԻԾԱԾ Է ԵԻ ՅՈՒԴԱԻ ՄԱՍՆԱԿԻՑ ԵՂԻՑԻ. ԱՄԵՆ. ԹԻՒՆ :ՈՂ: (1241):

Հրատ. Զալախանց, II, 225—225; Տէր-Մովսիսեան, 95բ.

Լուսանկ. 112

715. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, հարավային պատի կենտրոնական կամարի
մեջ, արտաքուստ, նախորդից ներքև, 5 տող.

ԿԱՄԱԽԱՅԵՍ ՎԱՆՏԱՆԴՈՐ ԴԻՍՄՊԱՏԱԵԻԱՄ ՈՒՍԽԻՄ ԹԱՃԵՐՆՈՒԱ ՔԻՏԱՅ
ԴԱԴԵՎԱՆԱՅԵՐՈՒԱՔԻՏԱՅՐԵՆԱՅՄԵՐՈՅ ՉԾԵ ՉԱՂՈԵՑՆԵԻԱՅԳԻՄԻԻՈՋԵՆԵԿՈՒ... ԿԱՄԱԿ
ԵԻՄԵԾԱԾԱԽՈՒՄԱՄԲԻԱՂՄԵԾԱՅՈՒՍՈՎԵԻՆԱԿԻ ՉՔՍ ՏՐԳՐԻԳՐԻՍ ԵԻՄԵԱԲԱՆ ՔՍ ՍԱՏՄԱՆԵ
ԽՄԵ ՉԻԶԱՄ ՉԱՄԵՆԵԿԵԼ Ե ՅԻՔՍ ՉՏԱԽՆ ՏՆԸՆԴԱՌԱՋԻՔ ԴԱՆԱՅՈՐԴՈՅՆՈՐ
Ն ԴԱՊԱՓԱՓ ԱՆԷ ՉԱՄՆԱԿԱԽԼԵ ՉՄԵՐՈՒԱԾՍ ՄԵՐԵԻՄԵՐԱՉ ԳԻՄԵՂԱՅՏԵՐԵԻ ԹՈՒ: ՈՂ:ԵՐ

ԿԱՄԱԽԱՆ ԱՅ. ԵՍ ՎԱՂՏԱՆԳ ՈՐԴԻ ՍՄՊԱՏԱ, ԾԱՌԱՅ. ԵԻ ԱՄՈՒՍԻՆ ԻՄ
ՆԱՆԱ ԱՂԱԽԻՆ ՔԻ. ՄԻԱԲԱՆԵՑԱՔ| ԴԱԴԻ ՎԱՆԱՑՆ ԵԻ ՏՈՒԱՔ Ի ՀԱՅՐԵՆ-
ԵԱՑ ՄԵՐՈՑ ՋՇԵՉԱՉՈՐԵՑՆ ԵԻ ԱՅԳԻ ՄԻ Ի ԽՈՋԵՆԵԿՍ Ի... ԿԱՄԱՐԳ:
ԵԻ ՄԵԾԱԾԱԽ ՄԱՍԱՄԲ ԽԱՉ ՄԻ ՄԵԾԱԽ ՅՈՒՍ|ՈՎ. ԵԻ ԲՆԱԿԻՉՔՍ ՏՐ ԳՐԻԳՈ-

ԲԻՍ ԵՒ ՄԻԱԲԱՆՔՍ ՍԱՀՄԱՆԵՑԻՐՆ ՄԵՁ :Բ: ԱԻՐ ԺԱՄ ՉԱՄԵՆԱՅՆ ԵԿԵՂԵՑԻՔՍ
 ՉՏԱԻՆ ԶՈՎԱՆՆՈՒ ՆԱՆԱԻՆ ԵՒ ՉՏԱԻՆ ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ ՎԱՂՏԱՍԽԳԱ: ՈՎ
 ԽԱՓԱՆԷ ՉԺԱՄՆ ԿԱՄ ԽԼԷ ՉՄԵՐ ՏՈՒՍԾՍ ՄԵՐ ԵՒ ՄԵՐ ԱԶԴԻ ՍԵՂԱՑ ՏԵՐ
 Է. Ի ԹՈՒԼԻՆ՝ :ՈՂ: (1241) ԷՐ:

Հրատ. Շահաթունեանց, II, 161 (վերջում աղավաղված և առանց թվականի):
 Զալալեանց, I, 204: Տէր-Մովսիսեան, 94:
 Լուսանկ. 113

716. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, հարավային պատի կենտրոնական կամարի
 մեջ, արտաքուստ, նախորդից ներքև, 5 տող.

ԿԱԿ ԱՅ ԵՍ ԴՈՆ Ց ԷՍ ՈՒՌԴԻ ԻՔՍ ՆԱՍՆԱՌԻՎԱՆ ԲՈՌՆ ԴՔՆԱՅԿԻ
 ԻՋԻԱՍՈՋԻՐ ՆԱՅՐԵ ԻՔՆ ՋԻՌԴԻՐ ՍԱՆԱՌՎՆ ԵՍ ՈՎՆ ԵՍ ՈՎՆ ԿԵ ԽՐԴ
 ՈՎՎՍ ԽՐ ԿԱ ՆԱՍԻՆՆԵՐԹԻՐ ՈՒՆ ԵՍՏ ԵՐՆ ԲՐԴ ԵՒ ԵԿԵՂԵՑԻԱՌԻՍ ՈՒ
 ՆԱՍԱԿԵ ԿԵ ԿԵ ՍԱՍԿԵ ԶԵ: Ը: ԱՐԵՑ Ն: Ը: ՊԱՏԱԿ ԵՒ ԿԱՎԱՆ
 ՈՒՆԵԱՐ ՈՎՋԻՈՒ ԴԻՋԻՎԱՆԱՅՆԵԿԱ ԶԺՄՆ ԵՒՎԱԷ: Յ ԶԸ ՆԱՅՐ

ԿԱՄԱԻՆ ԱՅ. ԵՍ ԳՈՆՑԷՍ ՍԻ ՈՐԴԻՔՍ՝ ՀԱՍԱՆ ՈՒ ՎԱՐՉԱՄ, ԹՈՌՆ՝ ԴԱԻ-
 ՓԱՆՑ, ՏՎԱՔԻ Ի ԴԱԴԻ ՎԱՆՍ ՉՄԵՐ ՀԱՅՐԵՆԻՔՆ ՉԽՈՒԴ ԻՐԻ ՍԱՀՄԱՆՈՎՆ,
 ԽԱՍՈՎՆ, ՎԵՐԻՆ ՄՍՐԳՈՎ. ՎԱՍՆ ՍԻՐԱԿԱՆ ՀԱՐՍԻՆՆ ՄԵՐ ԹԱԹՈՒՆԻՆ,
 ԴՍՏԵՐՆ ՔՐԴԻՆ ԱՆԲԵՐԴԵՑԻ՝ ԱՄՈՒՍՆՈՂ ՀԱՍԱՆԱ. ԵՒ ՄԻԱԲԱՆՔՍ ՍԱՀՄԱ-
 ՆԵՑԻՆ :Ը: ԱԻՐԵՑՆ :Ը: ՊԱՏԱՐԱԳ ԱՆԽԱՓԱՆ ՎԱՍՆ ԼՊՈՒՆԻՆ. ԱՐԴ ՈՎ
 ՉԽՈՒԴԻ ԴԱԴԻ ՎԱՆԱՑ ՀԱՆԷ ԿԱՄ ՉԺԱՄՆ ԽԱՓԱՆԷ :ՅԺԸ: ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑ
 ՆՉՈՎԱԾ ԷՐ:

Ծանոթ. Դրված է փակագրերով, անարվեստ և վերջից՝ թերի:
 Չի հասկացվում վերջին տողի սկզբի Լանին բառը, հավանաբար պետք է լինի Թաթու-
 նին: Նշված պատճառներով հրատարակչները միայն սկզբի երկու տողն են վերծանել, այն էլ
 սխալներով:
 Ժամանակը կարելի է որոշել Գուրգ Անբերդեցու հիշատակութամբ, որը XIV դարի
 սկզբի արձանագրություններում է հիշատակված (1317, 1329, 1338):
 Հրատ. Զալալեանց, II, 226: Տէր-Մովսիսեան, 94ր:
 Լուսանկ. 114

717. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, հարավային պատի կենտրոնական կամարի
 մեջ, արտաքուստ, նախորդից ներքև, 5 տող.

ԿԱՄԱՆ ԱՅ ԵՍ ԳՐԴԻ ՈՐԴՆՏԵՍ ԿՐԱՄԱՆԱՆԱԹԱՆԱՍԻ ԵԿԵՂԱԿ ՈՒԹԵԲԱՅ
 ԼԵՂԲԱՅՍԴՆԵ ՅԻՐԱՆՁԻԲ ՉԱՌՈՒԿԱՆԵԷՏ ՈՒՅԵ ԿԵՂԵՑԻԱՌՆԵՅԱԸՆԴԵՂ
 ԲԱՅՐՈՒԹԻ ՍՈ ՅԱԵԽԱՏ ՄԱՆԵ ՅԻՆԻՆՁԻՄԱՆԵԷԷ ՄԱՆՄԲ ՈՒԱՉԻՔԻՄԱՏԱԿԱԳԱ
 ԴԵԹԵՈՔԶ "ՅՆՈՂՆԱՅՍԵ ԿԵՂԵՑՈՅՈՒՆԵԿԱ ՉԱՄՆ Ի ԱՓԱՆԵԻԱՓԱՆԵՍՅՈՅՈՅ
 ՍՆՈՒԱՌՔՍ: Ի ՄԱՍՆ ՌԱՅ ԸՆԴՈՒԴԻ ԵՒ ԸՆԴԱՅԼ ԻԱՉ ԱՎԱՍՆԵՂ

ԿԱՄԱՆ ԵՍ ԳՐԻԳՈՐ ՏՆՏԵՍ ՀՐԱՄԱՆԱԻ ՏՆ. ԱԹԱՆԱՍԻ ԵՒ ԿԱՄԱԿՈՒԹԵԼԱՄԻ ԱՅԼ ԵՂԲԱՐՑՍ ԳՆԵՑԻ ԻՄ ԸՆԶԻԻՔ ԶԱԽՈՌԱԿԱԼՆ ԵՒ ԵՏՈՒ ՅԵԿԵՂԵՑԻՍ ԵՒ ԽԱՌՆԵՑԱ ԸՆԴ ԵՂԲԱՅՐՈՒԹԻ. ՍՈՑԱ. ԵՒ ՍԱՀՄԱՆԵՑԻՆ ԻՆՁ Ի ՏԱԽՆԻ ԵՐԵՒՄԱՆ ՍԻՐԲՈ ԽԱԶԻՆ :Գ: ԱԻՐ ՊԱՏԱՐԱԳ. ԱՐԴ ԵԹԵ ՈՔ ԶՐԱՅԵՆ ՀԱՂՆ ԹՍԹՍ ԵԿԵՂԵՑՈՑՍ ՀԱՆԷ ԿԱՄ ԶԺԱՄՆ ԽԱՓԱՆԷ՝ ԽԱՓԱՆԵՍՑԻ ՅՈՑՍ ՂՈՐԱՆ ԱՌ ԴՍ. ԵՒՄ ՄԱՍ ՆՈՐԱՅ ԸՆԴ ՈՒԴԷԻ ՈՒ ԸՆԴ ԱՅԼ ԽԱԶԱՀԱՆՍՆ ԵՂԼԻՑԻ:

Ծանոթ. Աթանաս վանահայրը հիշատակած է թվական ունեցող այլ արձանագրութուններում: :2Ժ: , :2ԺԴ: , :2ԼԲ: թվականներին:

Հրատ. Զալալեանց, II, 226—227 (Ձախոռակայի փոխարեն Ձախակ):
Տէր-Մովսիսեան, 94ր:

Լուսանկ. 115

718. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, արևելյան պատի կենտրոնական կամարի մեջ, արտաքուստ, 4 տող.

ԿԱՄԱԲԱՄԵՆԱԿԱԼԻՆ ԱՅԵ ՍՐՆԵՐՍԵՍԵՂԻՍԿՈՂՈՍԶԱՐԱ
ԲԵՐԴԱՅՄԱԲԱՆԵ ԶԱԴԱԴԻՎԱՆԱՅՍՄԻՆԱՅԳԻ ԴԻՐԱՍԱՆ
ՏՐԴՐԻԳՐԻՍԵԻՄԱԲԱՆՔՍՍԱՅՄԱՆԵ ԶԻՆԻՉԻՏԵՆԻՐԲԱՄԻԲ:ԱԻ
ԲԱՍԵԱԳՈՎՍԱՓԱՆԵԻՄԵ ՂԱՅՍԵՐԵԱՌԱՔԻ ԱՅԲ:ԶԲ

ԿԱՄԱԻ ԱՄԵՆԱԿԱԼԻՆ ԱՅ. ԵՍ ՏՐ. ՆԵՐՍԵՍ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԶԱՐԱԲԵՐԴՈՑ ՄԻԱՆԵՑԱ ԴԱԴԻ ՎԱՆԱՑՍ, ՄԻՆ ԱՅԳԻ ԵՏՈՒ, ՀԻՐԱՏԱՆՆ. ՏՐ. ԳՐԻԳՈՐԻՍ ԵՒ ՄԻԱԲԱՆՔՍ ՍԱՀՄԱՆԵՑԻՆ ԻՆՁ Ի ՏԱԽՆԻ ՏՆ. ԲԱՐՍՂԻ :Բ: ԱԻՐ ՊԱՏԱՐԱԳ: ՈՎ ԽԱՓԱՆԷ ԻՄ ՄԵՂԱՑՍ ՏԵՐ Է ԱՌԱՋԻ ԱՅ. ԹՎԻՆ, :ԶԲ: (1253):

Հրատ. Զալալեանց, II, 226: Տէր Մովսիսեան, 95ր:

719. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, արևելյան պատի կենտրոնական կամարի մեջ, արտաքուստ, նախորդից հյուսիս, 3 տող.

ԵՍՅՈՎԱՆԱՍԵՐԵԶԿՈՂԵՑԻՄԿԱԼԱՐԵԱԲԵՐԴԱՐԱ
ՆԵՑԱՄԲՈՒՄԻՄԵՄԱՆՆԵԶԻՅԻՅԻՅԱՅՍՄԻՆԱՅԳԻ ԴԻՐԱՍԱՆ
ՅԻՔԱՊԱՄԱՐՈՎԱՓԱՆԵԻՄԵ ՂԱՅՍԵՐԵԱՌԱՔԻ ԱՅԲ:ԶԲ

ԵՍ ՅՈՎԱՆԵՍ ԵՐԷՑ ԿՈՂԵՑԻ ԻՄ ՀԱԼԱԼ
ԱՐԴԵԱՄԲԻ ՄԻԱԲԱՆԵՑԱ ՄԲ. ՈՒՅՏԻՍ
ԵՒ ՍԱՀՄԱՆԵՑԻՆ ԻՆՁ Ի ՅԱՅՆՈՒԹԵ.

ՃՐԱԳԱԼՈՒԹԻՆ :Ա: ՊԱՏԱՐԱԳ: ՈՎ ԽԱՓԱՆԷ ԻՄ ՄԵՂԱՑՍ ՏԵՐ Է՝ ԱՌԱՋԻ ՔԻ. :ԶԲ: (1259):

Ծանոթ. Տեղանունը և թվականը սխալ է հրատարակիչների մոտ, Զալալեանց՝ Կոտուրոց և :2:(1251): Տէր-Մովսիսեան, Կոտուրոց և :2: (1271):

Հրատ. Զալալեանց, II, 226: Տէր-Մովսիսեան, 95ր:

720. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, հարավային պատի կենտրոնական կամարի մեջ, արտաքուստ, 5 տող.

[illegible]

Ծանոթ. Հետագայում առաջին տողի սկզբից խաչ է քանդակված, որի հետևանքով երկու տառ ոչնչացել է:

Հրատ. Զալալեանց, II, 227; Տէր-Մովսիսեան, 94բ:

721. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, հարավային պառի վրա, ներքուստ, ծեփի վրա
կարմիր ներկով, քիսահզծ, 7 տոպ.

... 2 d f

... ՅԱՆՈՒՆ ԱՅ ԵՍՆԵՐՍԷԿ

... ՄԻԱՅԲԱՆԵՑԱ ՍԲՈՒԽՍԻ ...

• • • • • ԱՍԵՏԻԱԲԱՆԲՍՏԱ • • • • •

• • • • • ԶՆԱԿՆ ՄԻԲԻԱՏԱՆ • • • • •

ՅԱՆԴԱԻՐՊԱՍԱՐԱԳՅՈՎԱՆՒՍԻՅ

ԵԱ ՅԻՄ ՈՅԻՆ ՁԿԱՍԱՐԻՀՔՆ ԱՏՆԻՆՅԱ՝

ԶԺԲ: (1263), ՅԱՆՈՒՆՆԱԹ. ԵՍ ՆԵՐՍԷ. ՄԻԱՅԲԱՆԵՑԱ ՄԲ. ՈՒԽՏԻՄ
ՏՐԱԹԱՆՈՒՍ ԵՒ ՄԻԱԲԱՆՔԱ ՀԱՄՏԱՏԵՑԻՆ՝ . . . ԶՏԱԻՆ ՍԲ. ՔԱՀԱՆ . .
ՑԱՆ :Դ: ԱԻՐ ՊԱՏԱՐԱԳ ՅՈՎԱՆԻՍԻ Յ ԵՍՑ ԻՄՈՑ ԻՆԶ. ԿԱՏԱՐԻԶՔՆ
ԱԻՐՀՆԻՆ ՅԱԹ.

723. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, հարավային պատի միջին մասում, արտաքուստ, 7 սոդ.

ԲԱՆԴԱՆԻՆԻՍՏԱՆԻ
 ԿԱԳԻՆԻՆԻՍՏԱՆԻ
 ԵՂԶՈՅՍԵՍԻՆԻՍՏԱՆԻ
 ԲԱՆԴԱՆԻՆԻՍՏԱՆԻ
 ԿԱԳԻՆԻՆԻՍՏԱՆԻ
 ԵՂԶՈՅՍԵՍԻՆԻՍՏԱՆԻ
 ԲԱՆԴԱՆԻՆԻՍՏԱՆԻ
 ԿԱԳԻՆԻՆԻՍՏԱՆԻ

ՔՍ. ԱԾ. ՈՂՈՐՄԻ ՍԱՐԿԱԽԱԳԻՆՆ, ՈՐ ԵՏ
ԸՆԾԱ ԵԿԵԼԵՑՈՑՍ. ՏՐ. ՍԱՐԴԻՍ ԵՒ ՄԻԱՎ
ԲԱՆՔՍ ԵՏՈՒՆ :Բ. ՊԱՏԱՐԼԱԳ Ի ՏԱՐՈՒՄ,
Ի ՏԱԽՆԻ ՄԲ. ԹԷՂՈԴՈՐՈՍԻ. ԿԱՏԱՐԻԶՔ ԱԻՐ-
ՀՆԻՆ՝ ՅԱՅ. :ԶԵԸ: (1309)

Հրառ. Տէր-Մովսիսեան, 94ր (Թվական չունի):
Լուսաճկ. 117

722. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, ներքուստ, հյուսիսարևելյան ավանդատան
 քվեին, ծեփի վրա կարմիր ներկով, 11 տող.

ԿԱՄԱԽԱՅԵՍ ՍՄՊԱՏԻՇԽԱՆ
 ՈՐԴԻՄԵԾԻՆԱԴԱՆԱՅԱՍԻՄԻԱԲԱՆԵՅ
 ԱՍԲ ՈՒՍԻՍԴԱԴՈՒՎԱՆԱՅԱԴՆՈՐՈՒԹՅՈՒՆԱՆԱՍ
 ԻՆԻԳՆԵՅԻԶԻՆՏԱՇԱՆՅԱՅԳԻՆԵԻՅԵՂԵԳԻՍԶԻՄԳԱԾ
 ՉԻԶԱՅԱՆԲՆԵԻԱՅԱԴԴԻՆԲԸՍԿԱԲԵԻԶԿԱՆԱՆԱԴՈՐ
 ԵՂԱՅԸՄԳԱՍՏԱՏԵՅԻԱՄԵՆԽԱՋՈՎԱՆԱՆԱՅԵԻՏ
 ՈՒՍԲԿԱԶՈՂԻԿԵՍՏԻԱՆԱՆԱՍԵԻԱՅԱՄԻԱԲԱՆ
 ՔՍՍԱՅՄԱՆԵՅԻՆՄԵԶԶԱՏԿԻՆՅԱՈՒԹԵԱՆ :
 ԿԻՐԱԿԻ ԱՐՆԶԱՄԵՆԵԿԵՂԵՅԻՔՍԱՐԴՈՎԽԼ
 ԷԶՄԵՐՏՈՒԱՑՆԿԱՄԶԺԱՄՆԽԱՓԱՆԷՅԶԸ
 ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՅՆ ՆԶՈՎԱԾԵՂԵՅԻԹԻՆԶԺԻ:

ԿԱՄԱԽԱՅ ԸՅ. ԵՍ ՍՄՊԱՏ ԻՇԽԱՆ, յՈՐԳԻ ՄԵԾԻՆ ԼԻՊԱՐՏԻ, ՄԻԱԲԱՆԵՑԻԱ ՍԲ
 ՈՒԽՏԻՍ ԴԱԴՈՒ ՎԱՆԱՅ, ԱՈՍԱՋՈՐԴՈՒԹՅ. ՏՐ. ԱԹԱՆԱՍԻՆ ԵԻ ԳՆԵՑԻ
 ՁԽՈՒՆՏԱՇԱՆՅԱՅԱՅԻՆ ԵԻ ՅԵՂԵԳԻՍԶԻՄ ԳԻՆԱՇԻ ՁԻԹԱՇԱՆՔԻՆ ԵԻ ԱՅԼԱՐ
 ԴԻԻՆՔ ԸՍՏ ԿԱՐԻ ԵԻ ՁԿԱՆԱՆԱՅԱԴՈՐԻ ԳԻՆԵՂԱՅ ԱՅԼՆ. ՈՐ ՀԱՍՏԱՏԵՑԻ ԱՄԵՆ
 ԽԱՐԱՊՎՆ ԱՆԱՍՐ ԵԻ ԵՏԻՈՒ ՈՒ. ԿԱՐՈՂԻԿԵՍ. ՏՐ. ԱԹԱՆԱՍ ԵԻ ԱՅԼ ՄԻԱ
 ԲԱՆՔԻՍ ՍԱՇՄԱՆԵՑԻՆ ՍԵԶ ՁԱՏԿԻՆ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆԻ ԿԻՐԱԿԻ ԱՐՆԶԱՄԵՆ
 ԵԿԵՂԵՑԻՔՍ: ԱՐԳ ՈՎ ԽԼԻԷ ՁՄԵՐ ՏՈՒԱԾՆ ԿԱՄ ՁԺԱՄՆ ԽԱՓԱՆԷ: ՅԺԻ:
 ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՅՆ ՆԶՈՎԱԾ ԵՂԻՑԻ. ԹԻՒՆ: ՁԺԻ: (1265):

Հրատ. Շահխաթունեանց, II, 361: Բարխուդարեանց, 205: Տէր-Մովսիսեան, 96ա. Զալալեանց, I, 204:

Լուստեկ. 116

724. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, ներքուստ, ընդի գողավորութեան վրա, պա-
 տուհանից հարավ, ծեփի վրա կարմիր ներկով, 9 տող.

ԱԴԳՆՈՒԹԲԱՅԵՍՄԵԳՆԱՈՒԽՆԱԴԱԿԱ
 ԻՆՀԱՄԱԼԵՐԴԻԷԳԳԴՏԵՐԳԴՈՒՎԱՅԵՂՈՅՍԿ
 ԱՅՐԵՆԱԲԵԻԷԳՊՈՆԵՔՆՀԱՍՏԱՏԵՅԻՆ: ՉԺԶ: ԹՎԷ:
 ՏՎԵԻՄՈՒՄ ՁԾՈՎԱՅԵՂԶԱՆՈՒՄԱՅԶՈՒՄԵԿ
 ԱՅԵՄԻՔՏԻԶԶԱԳՈՒՆԱՅՈՒՄԵՐՆԶՄԵՐԲԱՅԵԻՐ
 ՉՈՒՅՈՂՈՐԴԻՄՏԻՄԵԲԵԲԵՐՄԱՅԱՅԱՅՆՄԵԸՄ
 ԵՓԱՈՒՏԱՆՆԶԱՆՈՒՄՄԱՐԵԻՄՈՒՄՆԱՄԱՍՓ
 ԻՆԹԵՐԶԺԱՆԻՄԵԿԱԶԸՆԾԱՆԵՏՈՒՄԱՅՅԱՅ
 ՄՈՒՐԵՔՍԱՐԲԱՅՆՏՎԱՔԹԻՉԿԱՅ:

ԱԴԳՆՈՒԹՅ. ԸՅ. ԵՍ ՄԱՄ-
 ՔԱՆ, ԱՄՈՒՍԻՆ ԱՐԻԱԿԱՆԻ
 ԻՆ ՀԱՍՏԱՆԱ ԵԻ ՈՐԴԻ ՄԵՐ
 ԳՐԻԴԴԻՐ ՏԵՐՔ ԳՈՒՈՎ
 ՏԵՂՈՅՍ ՀԱՅՐԵՆԱԻՔ ԵԻ
 ՄԵՐ ՊԱՐՈՆԷՔՆ ՀԱՍՏԱՏԵ-
 ՑԻՆ Ի ՁԾԶ: (1307) ԹՎԻՆ,
 ՏՎԱՔ Ի ՍԲ. ՈՒԽՏԻՍ ՁԾՈ-
 ՎԱՏԵՂ, ՁՋԱՋՈՒԹԱՆՑ, ՁՐ-
 ՁՈՒԲԵԿԱՆՑ. ԵՍ ԳՐԻԴՈՐ
 ՏՎԻ ՁՋԱԳՈՒՆԱՆՑ ՀՈՂԵՐՆ
 ՁՄԵՐ ԲԱԺԻՆ ԻԻՐԻ ՁՈՐԵ-

800 ՎՆ, ՈՐԴԼԻ, ԻՄ ՏՐ. ՍԼԱՐԴԻՍ, ԵՒ ՄԻԱԲԱՆՔԼՍ, ՍԱՀՄԱՆԵՑԻՆ ՍԲ. ԸՍՏԵ-
 ՓԱՆՈՍԻ ՏԱԻՆԻՆ ԺԱՄՆ, ՈՐ ԼԻՆԻ ԻՄ ՄԱԻՐՆ ԵՒ ԱՄՈՒՄՆՈ ԻՄ ԱՍՓԻՆ: ԹԷ
 ՈՔ ԶԺԱՄՆ ԽԱՓԱՆԷ ԿԱՄ ԶԸՆԾԱՆ ԵՏ ՈՒՆԷ ԴԱՏԻ ՅԱՅ...| ՄՈՒՐԱԲԱՔՍ ՄԵՐ
 ԲԱԺԻՆ ՏՎԱՔ ԹԻԼԻՆ: ԶԿԱ: (1312):

Հրատ. Շահաթունեանց, II, 360: Բարխուդարեանց, 205:
 Տէր-Մովսիսեան, 95բ—96ա: Հալախեանց, I, 203—4:

Լուսանկ. 117ա

725. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, արտաքուստ, արևմտյան պատի վրա, կամար
 կազմող կիսասյան վրա, վերից վար, մանր և գեղեցիկ գրերով, կիսանդժ 23
 տող.

. . . ՉԵՀՈ . . .
 . . . ՅԱՅՍ . . .
 . . . ՄԵՄԿՈ . . .
 . . . ՄՍԲՍՊԱԸ . . .
 . . . ԱՐԻՍԿ . . .
 . . . ՈՒՄՆԱԿ . . .
 . . . ԻՑԵՂԻՑԻ . . .
 . . . ՏՐ. ԹՐԵՏ . . .
 . . . ՎՍԻՐՀՈԳ . . .
 . . . ՈՅՓՐԿՈՒ . . .
 . . . ԹԵԶԸՀԱ . . .
 . . . ԱՄԴԻ . . .
 . . . ՔՆԻՐՀԱՅՐ . . .
 . . . ԵՆԱԲՆՅԻ . . .
 . . . ՐՀԱԼԱԸՆ . . .
 . . . ՀԻՆ . . .
 . . . ՈՒԶԻՀԱԸ . . .
 . . . ԿԵՈՎՓԱԸ . . .
 . . . ԴԱՏԻՅԱՅ . . .
 . . . ԹՎ: Չ . . .
 . . . ՁԹ: . . .

. . . ՔԱ. ՊԱՏԱՐԱԳ ՍՐԲՈՄԱՄՆԱԿԻՑ ԵՂԻՑԻ. ՏՐ. ՍԼԱՐԴԻՍ,
 ՈՐ ԵՏ ՎԱՍՆ ԻԻՐ ՀՈԳՈՅ ՓՐԿՈՒԹԵ . . . ՈՐԴԻՔՆ ԻԻՐ ՀԱՅՐԵՆԱԻՔՆ
 ՅԻՐ ՀԱԼԱԼ ԸՆԶԻՆ . . . ՈՒ ԶԻՇԱՏԱԿԵ. ՈՎ ԽԱՓԱՆԷ ԴԱՏԻ ՅԱՅ. ԹՎԻՆ,
 :ԶԶԹ: (1340):

Ծանոթ. Սկզբի տողերն անվերժանելի են:

726. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, արտաքուստ, արևմտյան պատի վրա, նա-
 խորդի տակին 6 տող.

ԻՏԱՐՈՒ
 ՄՆ:Ա:ԺԱ
 ՄԱԻԱԳԵ Ի ՏԱՐՈՒՄՆ :Ա: ԺԱՄ ԱԻԱԳԻՆ| ԿԱՏԱԻ| ԶՐԱՀԵՑ|
 ԿԱՄԱԻ ԱՄ: ԶՂԸ: (1349):
 ԶՐԱՀԵԳ
 ԱԾ ՉՂԸ:

727. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, արտաքուստ, արևմտյան պատի վրա, նա-
 խորդի տակին 5 տող.

ԶԱԻԹԱ
 ԱՆՑԵՔՆ
 ԹՈՂՈՒ ԶՄԽԻԹԱՐ| ԱՆՑԵՔՆ| ԹՈՂՈՒ| ԱԻԱԳ ԷԼԻՆԴՇԱԲԱԹ|Ն|
 ԱԱԳՀԳՇԹ :Ա: ԺԱՄ:
 ՆԱԺԱՄ
 . . .
 . . .

1. ስም
 2. ትምህርት
 3. ስራ
 4. የሥራ ቦታ
 5. የሥራ ዓላማ
 6. የሥራ ዘመን
 7. የሥራ ስልጣን
 8. የሥራ ስልጣን
 9. የሥራ ስልጣን
 10. የሥራ ስልጣን

729. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, հախորդից անմիջապես հերքեւ, 11 տող.

— 208 —

732. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, հարավային պատի արևելյան մասում, արտաքուստ, 4 տող.

ԿԱԱԻԱ ՅԵՍԷ ՐԲՃ ՐՎԸ ԿԱՄԱԻՆ ՄԵ. ԵՍ ՍԵՐՈՐ ԶՐՎՇՏԿԵՑԻ
 ՏԿԵՑԻԲԵԱԸ ՅԱՄԻԱ ՉԷԸԸՐԱ ՄԻԱԲԱՆԵՑԱ. ՄԲ. ԽԱԶԻ լՈՒԹ՝ԱԻՐԱՅՔՆ
 ՅՔՆ ԱՐՊԱՄԱԿՍԱՆԵՑԻՆԻՍ ԱԻՐ ՊԱՏԱՐԱԳ ՍԱՀՄԱՆԵՑԻՆ Ի ՏԱՐԻՆ.
 ԱԻՆԿԱՏԱԻ ՉՔՆԼԵՐՆԻՆ ՅԱՅ ԿԱՏԱՐԻԶՔՆ ԱԻՐՀՐԻՆ ՅԱՅ.:

Հրատ. Տէր-Մովսիսեան, 94ր:

733. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, արտաքուստ, հարավային պատի արևելյան մասում, կիստեղծ 5 տող.

• ՍԻՅԱԵՅՈ	ԱՅՍ Է ՅՈՂ
• • ՄԱՆԻՆԹԻ	• • • ՄԱՀԻՆ ԹԻՂ
ՎՆԻԻՃԱԶԷՐ	ՎՆ :ԹՃԶԶ: (1737) ԷՐ
ԵՍԱՆԱՐԺԱՆ	ԵՍ ԱՆԱՐԺԱՆ
ԱՍԼԻՍ ԳՐԵՑԻ	ԱՍԼԻՍ ԳՐԵՑԻ:

Ծանոթ. Վերջին անունը կասկածելի:

Հրատ. Տէր-Մովսիսեան, 94ր (անունները և թվականը տարրեր):

734. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, արտաքուստ, արևելյան պատի հյուսիսային մասում, խաչի կողքին, 3 տող.

 ԽՈՆ ԴԲԱՓԱ ՇԵՍԴՈՒՍՄՐ ԽՈՆԴԻՐԱՐ ՓԱՇԷՍ, ԴՈՒՍՏՐՂ
 ՊՐԱՂՈՒՂԻՆ ԵՂՈՒԿԱԶԷԼ ԱՂԱՂՈՆ, ԱՂՊՈՒՂԻՆ, ԵՂՈՒ
 ՍԲՆՇԱԷՐ ՍԱՂԷ + ԿԱԶՄԵԼՂ ՄԲ. ՆՇԱՆԵՐՍ, ԱՂԱԻ-
 ԹՍ ՅԻՇԵՑԵՅԻ:

Ծանոթ. Ենթադրում ենք, որ Աղբուղան Դոփլան Հ Է սանի որդին է, հետևաբար, արձանագրությունը վերաբերում է XIV դարի երկրորդ կեսին:

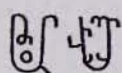
Հրատ. Տէր-Մովսիսեան, 95ր:

735. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, արտաքուստ, արևելյան պատի հյուսիսային մասում, նախորդի տակ, մանրատառ 1 տող.

ԹՎ. ՌԾԴԻՌՈՂՈՆՈՐՓԱՐԵԲԵՐ ԹՎ :ԻԾԻ: (1605), ԹՈՒՂՈՆ ՈՐ
 ՓԱՐԵԲԵՐ:

Հրատ. Տէր-Մովսիսեան, 95ր:

736. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, արտաքուստ, արևելյան պատի կենտրոնական մասում երկու փակագիր.

ԹՕՄԱ ՎԱՐՊԵՏ:

Ծանոթ. Հավանաբար XVII դարի:

737. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, արտաքուստ, արևմտյան մուտքից վեր, հյուսիսային անկյունում ագուցված կապտավուն նոր խաչքարի կողքին, 3 տող.

ՁՈՒՍՏԱՎԱՐԴԱՆԻ ՈՐԴԻ ԳՐԻԳՈՐ ԿԱԶ-
ՄՈՂ ՄԲ. ՆՇԱՆԻՍ ՅԼԻՇԵԼ ԱՂԱԶԵՄ Ի ՔՍ.:
Մանոր. Խաչքարի քանդակների և զրչություն ունի
XVII դարի դործ է:

Հրատ. Տէր-Մովսիսեան, 95ա (սխալում է, համարելով մուտքի քանդակների վարդապետ),
Լուսանկ. 117ր.

738. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, արտաքուստ, արևմտյան մուտքից վեր, հարավային անկյունում ագուցված կապտավուն քարից նոր խաչքարի տակ, 3 տող.

(ՆԿՐՕՂԷ ՆԿԱՂՐՈՂ ՄԲ. ՆՇԱՆԱՑՍ) ԶՊՕՂԱՅՍ ՅԼԻՇԵՑԵՅԻ:
(ՆՇԱՆԱՑՍ Մանոր. Նույնպիսի XVII դարի դործ է. հավանաբար այս
(ԶՊՕՂԱՅՍ Երկու վարդապետներն են նորոգել շինքը:

Հրատ. Տէր-Մովսիսեան, 95ա
Լուսանկ. 118.

739. ԱՐԵՎՄՏՅԱՆ ԽՄԲԻ ԳԱՎԹԻ հարավային պատին, արտաքուստ, 8 տող.

ԹՈՏԳ
ԵՍՏՐԳՐԻԳՈՐԵՍԱՌԱԶ
ՆՈՐԴՄԲՈՒԽԻՍՈՐԴԻ
ՆԱՀԱՏԱԿԻՆՎԱՍ
ԱԿԱՅՇԻՆԵՑԻԶ
ԶԱՍՆԱՏՈՒՆՍՅԻ
ՇԱՏԱԿՆՈՐՈՅ
ԻՄՈՅ ՅԱՂ...

ԹՂԻՆ՝ :ՈՂԳ: (1224)|. ԵՍ ՏՐ. ԳՐԻ-
ԳՈՐԻՍ ԱՌԱՋՆՈՐԴ ՄԲ. ՈՒՍԻՍ,
ՈՐԴԻ ՆԱՀԱՏԱԿԻՆ ՎԱՍՍԱԿԱՑ ՇԻ-
ՆԵՑԻ ԶԺԱՄԱՏՈՒՆՍ ՅԻՇԱՏԱԿ ՀՈ-
ԳՈՅ ԻՍՈՅ. ՅԱՂԱԻԹՍ ՅԻՇԵՅԻ:

Հրատ. Տէր-Մովսիսեան, 96ա (տեղադրությունը
սխալ):
Լուսանկ. 119

740. ԱՐԵՎՄՏՅԱՆ ԽՄԲԻ ԳԱՎԹԻ ներսում, դեպի եկեղեցին՝ տանող արևմտյան մուտքի հյուսիսային կողմում ագուցված խաչքարի տակ, 7 տող.

ԵՍՏՐԳՐԻԳՈՐԵՍՈՐԴԻՆԱ
ՀԱՏԱԿԻՆՎԱՍ ԱԿԱՅԱ
ՌԱԶՆՈՐԴՄԲՈՒԽԻՍՈՐԴ
ԱԴՈՒԿԱՆԱՅ ԿԱԳՆԵՑ
ԻԶԻԱՉՍՄԱՀԱՆԻՆՈՐԲ
ԸՆԴԵՌՆՈՅՔՅԱՂԱԻԶՍՅ-
ՇԵՑԵՔ

ԵՍ ՏՐ. ԳՐԻԳՈՐԵՍ, ՈՐԴԻ ՆԱՀԱՏԱԿԻՆ
ՎԱՍԱԿԱՑ, ԱՌԱՋՆՈՐԴ ՄԲ. ՈՒՍԻՍ ԳՍ-
ԴՈՒԻ ՎԱՆԱՑ ԿԱՆԵՅԻՑԻ ԶԽԱԶՍ ՄԱ-
ՀԱՆԻՆ. ՈՐԲ| ԸՆԹԵՌՆՈՅՔ ՅԱՂԱԻԹՍ
ՅԻՇԱՑԵՑԵՅԻ:

Մանոր. Ժամանակակից է նախորդին:

Հրատ. Տէր-Մովսիսեան, 96բ
Լուսանկ. 120.

741. ԱՐԵՎՄՏՅԱՆ ԽՄԲԻ ԳԱՎԹԻ ՆԵՐՍՈՒՄ, ԴԵՎԻ ԵԿԵՂԵՑԻՆ ԽՈՒՆՈՂ ԽՐԷ-
մբոյան մուտքի հարավային կողմում ագուցված խաչքարի վրա, 9 տող.

ԹՈ	ԻԸ
ԵՍՈ	ՎԱ
ՆԵՍ	
+	
ԱԾՈ	ԴԻԿԱ
ՆԳՆ	ԵՅԻ
ՋԽԱ	ՀՍՓ
	ԲԿՈ
Թ	

Թվ. ինչ : Ուիլ : (1199). ԵՍ ՅՈՎԱՆԵՍ . .
ԱԾ ՈՐԴԻ ԿԱՆԳՆԵՑԻ ԶԽԱԶՍ ՓԻԿՈՒԻ-
ԹՆ ՀՈԳՈՅ ԻՄՈՅ ՅԱՂԱԻԹՍ ՅԻՇԵՑԻՔ:

Ծանոթ. Այս խաչքարը դրվել է պատի մեջ,
ժամատան շինութունից 25 տարի առաջ, նախ-
նական տեղն անհայտ է:

ՆՏ ՈԳՈՅԻՄՈՅ ԶԱԶԱԻԹ
ՍՅԻՇԵՑԻՔ

742. ՀԱՐՅՎԱՅԻՆ ԵԿԵՂԵՑԻ, ԽՐԷՄՈՅԱՆ ՎԱՍԻՆ ԱԳՈՒՑՎԱԾ ԽԱՅՔԱՐԻ ՄԱԿ,
արտաքուստ 5 տող.

Թ	ՈՒ
+	

ԵՍԳՐԻԳՈՒԲՈՒԵՐՈՒԴԻԿԱ
ՆԳՆԵՅԻՋԻԱԶՍԵՂԲԱԻՄՈԳԻՈ
ԲԳԱՐԲԵՐԿՐԱԳԵՔՅԱԶԱԻԹՍ
ՅԻՇԵՍՋԻՔ

Թվ. ինչ : Ուիլ : (1181) ԵՍ ԳՐԻԳՈՐ ՔՈՒ-
ԵՐՈՐԻԻ ԿԱՆԳՆԵՑԻ ԶԽԱԶՍ ԵՂԲԱԻՐ
ԻՄՈ ԳԻՈՐԳԱ. ՈՐՔ ԵՐԿՐՊԱԳԵՔ ՅԱ-
ԴԱԻԹՍ ՅԻՇԵՍՋԻՔ:

743. ՀԱՐԱՎԱՅԻՆ ԵԿԵՂԵՑԻ, ԽՐԷՄՈՅԱՆ ՎԱՍԻՆ ԱԳՈՒՑՎԱԾ ՄԻ ՎՈՔՂ ԽԱՅ-
քարի վրա, արտաքուստ 3 տող.

ԱԾՈՂ
ՈՅԻՈՅԱ
ԴԵՂԱ

ԱԾ. ՈՂՈՐՄԻ ԽՈՑԱԿԵՂԱ:

744. ՀԱՐԱՎԱՅԻՆ ԵԿԵՂԵՑԻ, ԽՐԷՄՈՅԱՆ ՎԱՍԻՆ ԱՐՄԱՔՈՒՍՈՒ ԱԳՈՒՑՎԱԾ
խաչքարի վրա 3 տող.

ԱԾՈՂՈՐՄ
ԻՇԱՏԻԱ
ԲՈՅԱՄ

ԱԾ. ՈՂՈՐՄԻ ՇԱՏԲԱՐՈՅ. ԱՄԼԵՆԻ:

745. ՀԱՐԱՎԱՅԻՆ ԵԿԵՂԵՑԻ, արևմտյան պատին արտաքուստ ագուցված խաչքարի վրա 5 տող.

ԷԿԱԳ	ՆԵՅԱ
ՍԲԻԱ	ՀՍԲԱ
ԷԻ	ԱՍ
ՅՈ	Հ
Ա Ն	Ի ՍԻ

[Է] ԿԱՆԳՆԵՑԱԻ՝ ՄԲ. ԽԱԶՍ ԲԱՐԷԽԱԻՍ՝ ՅՈՀԱՆՆԻՍԻ:

746. ՀԱՐԱՎԱՅԻՆ ԵԿԵՂԵՑԻ, արևմտյան պատին արտաքուստ ագուցված փոքր խաչքարի վրա 5 տող.

ԿՆԳՆ
ԵՅԱԻ
ՄԲԻԱՆ
ՍՇՐ
ԱՆԱ

ԿԱՆԳՆԵՑԱԻ՝ ՄԲ. ԽԱԶՍ ՇՐՍՆԱ:

747. ՀԱՐԱՎԱՅԻՆ ԵԿԵՂԵՑԻ, արևմտյան պատին արտաքուստ ագուցված փոքր խաչքարի վրա 3 տող.

ՍԱԳԻՍ
Ա Է ԻԱ
ՀՍ

ՍԱՐԳԻՍՍԱ Է ԽԱԶՍ:

748. ՀԱՐԱՎԱՅԻՆ ԵԿԵՂԵՑԻ, արևմտյան պատին արտաքուստ ագուցված խաչքարի վրա 6 տող.

ԱԺ
ՈՂ
Ռ
ՄԻՎ
ԱՐՀ
ԱԱ

ԱԾ՝ ՈՂՈՐԻՄԻ ՎԱՐՀԱՄԱ:

749. ԱՌԱՋՆՈՐԴԱԿԱՆ ՏԱՆ կամ տաճարի արևելյան պատին, արտաքուստ, մուտքի մոտ 6 տող.

Թ ՈԿԵՍԳՐԻԳՐ
ԷՍՐԴԻՏ Ա ՍԱՆ
ԱՇԻՆԵՑԻԶՈՐԱՃ
ԱՐՍ ՅԻՇԱՄԱԿ
ՏՈԳՈՒՄ ՈՅԱՂ
ԱԻԹ ՍՅԻՇԵՑԷԲ

ԹՎԻՆ, :ՈԿ: (1211). ԵՍ ԳԻՐԳՈՐԷՍ, ՈՐԳԻ ՀԱՍԱՆՍԱ ՇԻՆԵՑԻ ԶՏԱՃԱՐՍ ՅԻՇԱՏԱԿ՝ ՀՈԳՈ ԻՄՈ ՅԱՂԱԻԹՍ ՅԻՇԵՑԷԲ:

Հրատ. Տէր-Մովսիսեան, 90ա
Լուսակ. 121.

၂၀၁၆-၁၇ ခုနှစ်

A blank coordinate system with a horizontal x-axis and a vertical y-axis intersecting at the origin. The axes are represented by thin black lines.

21425 2LF

✝
 ৯
 ১১

t

— 213 —

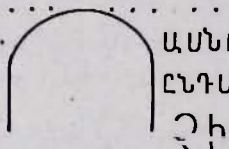
754. ԽԱԶՔԱՐ, փոքր, ագուցված է պարսպից դուրս, դեպի հյուսիս 100 մետր հեռու, մատուռի արևմտյան պատին. 3 տող.

ԱՅՈՂՈՐՄԻՍԱՐ
ԳԻՍԱԳՐԳ. . . .
Ա ՄԼԲԻՆ

ԱԾ. ՈՂՈՐՄԻ ՍԱՐԳԻՍԱ, ԳՐԻԴԻՈՐԻԱ, ՍԷՆԼԻԻՔԻՆ:

755. ԳՄԲԵԹԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ, բմի կորուժյան վրա, պատուհանի մոտ.

ՀՆՈՐՈՐԱՅԵՍԵԱՋԻՈՐԴԻԱ
ԻՐՀԱՄԱՆԱՐԴԻԱԾԻԵԽՆՊՈՆԱԵԱ
3ՐԸ. ՄԱԿԱՅԱՔԻՈՒԽՍԵՅՎ
ԱՐԶ. ԻՍԱՋԵԱԳԵՏԻՉԼ
ՈՅ. ԹՈՂԵԿԵՍԴԻԱ
ԹԱՆ. ՊԱՄԱԶԶԱԵՆ
. ԱԻՐՀ
.
Ս. ԱՍՆԸՆԴՅՈՒԴ
. ԸՆԴԱԿՈՍԵՆ
.

ՇՆՈՐՀԻՈՒՆ ԱՅ ԵՍ ԷԱԶԻ, ՈՐԴԻ
ԱՄԻՐ ՀԱՍԱՆԱ, ՈՐԴՈ ՄԵԾ ԻՇԽԱ-
ՆԻՆ ՊՈՆՇԱ ԵՒ ՄԱՅՐՆ ԴՄ ՄԱՄՔԱՆԻ
ՄԻԱԲԱՆԵՑԱՔ ՍԲ ՈՒՍԵՍԻ ԵԿԵՂԱՔ
ԶՂՀՈՂՍԻ . . . Ի ԽԱԶԵՆԱԳԵՏԻ ԶԼՈՑ .
. . . ՄԲԿԱՐՈՂԻԿԵՍ ՏՐԱԹԱՆՄԱՍ
ԵՏ ԻՆԶՈՐ ՊԱՏԱՐԱԳ ԶԱՄԵՆ ԵԿԵՂԵ-
ՑԻՔՍԻ ՄԱՑ
. ՎԱՍՆ ԸՆԴՅՈՒԴԱՎ . . .
. . . ԸՆԴՄԱՐԿՈՐԻՍԻ ԵՂԻ . | . ԹՎԻՆԻ
ԶԻ (1271):

Հրատ. Բարխուդարեանց, 205 (զգալի սխալներով)
Տէր-Մովսիսեան, 96ա (առել է նույն աղբյուրից):

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ, ՈՐՈՆՔ ԱՅԺՄ ՏԵՂՈՒՄ ԶԿԱՆ
(կորած, անվերածնելի և ծածկված ավերակների ու աղբակույտների տակ)

756. ՄՐԱՀ, պատի վրա, 2 տող.

Կամարն Այ. եո Սնայաւ, որդի Վախսանկա շինեցի զգաւիքս եկեղեցւոյս| և
եռու զՇինաձոր իր սահմանովն և գ՛ո՛ւ՛ի՛ւ՛ն յսփն յեկեղեցիս:

Հրատ. Տէր-Մովսիսեան, 88ր (որից և առնում ենք),
Զալսլեանց, II. 237 (միայն առաջին տողն ունի):

757. ՏԱՊԱՆԱՔԱՐ գավթի մեջ. վրան 7 տող.

. . . ի հայր . . . և ի երանելուն և Դադէի և Խաղաի| աթոռակալն
սէր Յոհաննէս|, եղբայր քաջ գաւազանիս| Հասանա արքայազնին ի շխալն ին,
հաւան զինվորին Գրիգորո աղաչեմ յիւժի ի բարին, թվ. :ԶԾԴ: (1305):

Հրատ. Տէր-Մովսիսեան, 96ր (որից առնում ենք),
Բարխուդարեանց, 206 (Մանթոթյան մեջ. թվ. 227):

758. ՏԱՊԱՆԱՔԱՐ գավթի մեջ, վրան 7 տող.

Այս է հանգիստ Մամբանիս, ամուսնով Հասանա, դստեր Բրդին և Խորիւսանի,
մաւրիբիգորո. աղաչեմ յիւժի ի բարին. թվ. :Զ—Դ:

Ծանոթ. Բարխուդարեանցը թվականը նշանակել է :ԶԽԷ:, որը և ընդհանրացել է գրական-
նության մեջ: Տէր-Մովսիսեանը՝ միայն :Զ: Մեզ թվում է, որ սխալվում են, որովհետև հենց

Դադի վանքում :ԶԿԱ: (1312) Թ. ունի նվիրատվական մեծ և կարևոր արձանագրություն, հետևա-
րար տապանադրի վրա տասնավորը սխալ է վերծանվել, այն պետք է լինի :Կ:

Հրատ. Բարխուդարեանց, 206 (ժանոթ.): Տէր-Մովսիսեան, 96ա:

759. ՏԱՊԱՆԱԳԻՐ ՂԱՎԹԻ ՄԵՋ 6 առդ.

Թիւ :ՈԼ: (1181). Եւ Սարգիս, որդի Աւոսա կանգնեցի զխաչս ի փրկութի. հոգո
հանկուսեան իւն. որք երկրպագեմ յաղաքս յիշեսցիք և Ած՝ զձեզ յիշե, ամէն:

Մանոթ. Հրատարակիչը տապանաքարերի շարքում է դրել, բայց ըստ բովանդակության
խաչքար պետք է լինի:

Հրատ. Տէր-Մովսիսեան, 96բ:

760. ՏԱՊԱՆԱԳԻՐ ՂԱՎԹԻ ՄԵՋ.

Թիւ :ՈԼԱ: (1182). յիշեցեմ. Եւ Հասան կանգնեցի զխաչ եղբաւր իմն Վաւ-
համաւ. յաղաքս:

Հրատ. Տէր-Մովսիսեան, 96բ:

761. ՏԱՊԱՆԱՔԱՐ ՂԱՎԹԻ ՄԵՋ, ՎՐԱՆ՝

Ջսէր Սարգիս . . . յիշեցեմ ի բարի. թվ :ԶԶԲ: (1333):

Հրատ. Բարխուդարեանց, 206 (ժանոթ.): Տէր-Մովսիսեան, 97ա:

762. ԽԱՉՔԱՐԻ ՎՐԱ՝ տեղագրությունն անորոշ.

Եւ Մամայ քազունի, ամուսին Հասանայ, դուստր Կուրիկայ քազաւորին կացաւ
յուսագութե. յամա :Լ: (30). Եւ և այրն իմ թողեալ զհայրենիս ուղուց մերոց,
եկաք ի վանս մոս տ. Գրիգորիս, և որդին մեր համանունն նորին, և զգեցաք
զձև միանձանց և կանգնեցի զխաչս յիշեսալ հոգւոյ իմոյ. որք երկրպագեմ
յաղօրս յիշեցեմ. :ՈԼԱ: (1182) թվիս:

Մանոթ. Առնում են Եսայի կաթողիկոսի ձեռագրի արտագրությունից:

Հրատ. Շահխաթունեանց, II, 362, Զալալեանց, I, 205:

Բարխուդարեանց, 204: Տէր-Մովսիսեան, 90բ:

763. ԽԱՉՔԱՐԻ ԵՐԿՈՒ ԵՐԵՆՆԵՐԻՆ.

Անուն Այ. Եւ տ. Գրիգորէս տղայութեամբ եկի ի դուռն եկեղեցւոյս, շատ աւ-
խասանք աւարի. իշխանութիւն շահ Թահմազին էր. զվանսն տուին տնու, Եւ
ղաքով չարարի. զնացի նոր շինեցի երեք ջաղաց, երեք բաղջայ և եկի ի
դուռն տ. Առաքելոյս. շինեցի զխուբ, որ եկեղեցւոյս մասն քաւե, զբաղաւորա-
ջէս և զջաղացներս և այլ ամենայն աւխասանսն եկեղեցւոյս վախմ տուի:
Արդ՝ ով ոք այս գեղաւոսներս և զիմ վախմերս հանել ջանայ ի տ. Առաքելոյս,
երեք հարիւր տասն և ութ հաշտապետացն նոյնաժ է. մասն ու բաժին ընդ Յու-
լայի և Կայեմի և խաչահանուսացն առցէ. և մեր մեղացս տեր է. և ով որ շին
պանէ և զմեզ յիշէ՝ վարձս ի Քրիստոսէ առցէ. ամէն. թուին :ՈԼ: (1558):

Մանոթ. Առնում են Եսայի կաթողիկոսի ձեռագրի արտագրությունից:

Հրատ. Շահխաթունեանց, II, 357, Զալալեանց, I, 200 (ի վերայ խաչին, որ կանգնեալք երկու երիս
անուանեալ տեղոյ մերձ ի վանս): Բարխուդարեանց, 209 (ժանոթության մեջ):

¹ Բարխուդարեանցը զավթի մեջ հիշատակում է նաև Վախթանգ Թագավորացին, Արզու խաթունին, Հասա-
նին, Գրիգորին, Զաքարիա կաթողիկոսին, Աթանաս և Գրիգոր կաթողիկոսների տապանաքարերը, բայց չի բե-
րում տապանաքարերը, իսկ Զալալեանցը (II, 223)՝ Սարգսի որդի Տղեյայ ի թվին հայոց :ԶԶԲ:

764. ՏԵՂԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆՆ ԱՆՈՐՈՇ.

Կամաւն ամենակալին Այ. և Տն. մերոյ Յի. այս մեր գիր է իշխանական հրամանի: Եւ Տուրումնս, Սեյսիս, Պոսս, Գրիգորս, Հասանս և եղբարս և որդիս մեր զայս հաստատ սիկիլս տուաք Տն. եպիսկոպոսին՝ և իւր եղբայր Մանուէ Աբեղային, որ մեր հայրենի աթոռն զԴադի վանս, զԽաթրի վանս, զԳեհամէջն, որ մեր գերեզմանատուն է ի մեր պապանցն մեզ մնացած, վասն սոցա լաւ միաւնութեան հումար, զի վանորայս մարդ չկայր, որ յառաջն կայր և շէն պահէր և զեկեղեցիս լուսաւարէր. յայս պատճառէս երեսուրք և զայս սր. արքունին նոսա ապստոյնացաք ապստոյնացաք. և զերկու. իշխանութիւն, որ է եպիսկոպոսութիւն և զպարոնութիւն էլ հէնց ի նոսա յանձնեցաք, որպէս առաջին մեծ կաթողիկոսն մեծ Տն. Զաքարիային, Տն. Աթանասին և Տն. Սարգրսին և՛ տուեալ զԴաթի վանս, զԽաթրի վանս, զՀաղբաս իւր վիճակովն, նույնպէս և այս հոգևոր Տն. Գրիգոր կաթողիկոսն զայս երեք արքունս հաստատեաց վիճակաւ. և շրջաբերական թղթի:

Մանոր. Առնում ենք Նսալի կաթողիկոսի ձեռնորդի ընդօրինակութիւնից:

Հրատ. Շահխաթունեանց, 11, 359: Զալալեանց, 1, 202:

Բարխուդարեանց, 208: Տէր-Մովսիսեան, 97:

765. ՏԵՂԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆՆ ԱՆՈՐՈՇ.

Կամաւն ամենակալին Այ. եւ Սեյսիս, որդի պարոն Շանեին, թոռն պարոն Հասանայ. եւ Գրիգորս, Հասանս, Պէկիս, Ալթունս որդիք պարոն Վահրամայ, թոռունք պարոն Հասանայ. եւ Այսինս որդի պարոն Տուրումնին. թոռն պարոն Աղբուղին. եւ Շանեաս որդի Հասանայ, թոռն պարոն Զահանեին. մէկ չորս եղբարս տուաք մեր վանորէիցս Ապահէն, զԽութ, զԽոզենեկս իւր չորս սահմանով. ի Զաքարէն հանդէն Զագունանց ագարակ գեղովն, Բոնչի աղբիւրովն, Թաւանանց գետովն, Պետրոսապակ, որ մեր պապերն տուեալ են, զՍիսանանց, զԾովասեղն, Զաջոռանանց, Զօլբէկեանց, զՅրեմոսն, զՇիւմանանց, զԳրիգորաքաղս, զԴաթի վանս իւր Բօլասակերովն, զՀերանանց Հակառակաբերթովն, Նաւի աղբիւրովն, Բերքաբարովն, Կոստանոսովն, Ողնովն, Խոզենակուց մեծ այգին՝ Մանանա-ձորովն, Ծաղիկանց, Եզմարածանց տուաք Աւագ եպիսկոպոսին, որ մեր հօնաւոր էր. քանի որ իւր պէտքն է՝ վարէ Աստուծով ազատ է: Իսկ թէ այլ մարդ վարէ տաւանորդն առնու և տայ վանքին անպատճառ: Այս եղև մեր ուխտ առաջի Աստուծոյ և սուրբ Դաթի առաքելոյս: Այդ՝ ով ով զկնի մեր այս վաղմիաբերս այլայլէ կամ իւլէ, թէ յորդոց և թոռանց մերոց և յազգայնոց իցէ, առաջի Այ. պարսական և սկերես լինի : ՅԺԸ: (318) Հայրապետաց նզոված է. Կայենի և Յուպայի դասակից: Իսկ թէ յայլազգեաց և թուրքաց իցէ՝ իւր հալսովն հարամ լինի և իւր փէյդամբարէն ապիպուր լիցի, ամեն:

Մանոր. Այս և նախորդ մեծ արձանագորութիւնները հակված ենք համարելու սիկիլներ-փաստաթղթեր (ինչպես և անվանված է նախորդի մեջ) և ոչ թե վանքի պատերի վրա փորագրված արձանագորութիւններ: Բացի ընդհանրակութիւնից կան նաև այլ փաստեր. ըստ Շահխաթունեանցի հրատարակութեան, Նսալի կաթողիկոսի անարում կա մի հատված—«Որդիք և թոռունք Դոփայ և վախմ նոցա». այդ հատվածը չկա կաթողիկոսի նույն տետրից կա-

¹ Հրատարակչների մոտ՝ տր. Աւագ եպիսկոպոսին:

տարած Յովհաննես եպիսկոպոսի արտադրութիւն մեջ, որը պահպանուի է Մատենադարանում և որը մենք օգտագործում ենք: Այդ հատվածը պետք է համարել Շահխաթունյանցի լրացում: Այսպիսի լրացում կա և իր՝ Եսայի կաթողիկոսի մոտ:

Ջալալյանցի մտովին տեղադրումները շենքերի վրա նույնպես ճիշտ չեն. նրա նշած շենքերն ամբողջովին կանգուն են (գմբեթավոր եկեղեցին և զանգակատունը), բայց նման արձանագրութիւններ չունեն: Մնացած եկեղեցիները շինված են անտաշ քարերով և երկար արձանագրութիւնների տեղ չունեն:

Հրատ. Շահխաթունյանց, II, 359—360: Ջալալյանց, I, 202—203:

Բարխուդարեանց, 206—209, Տէր-Մովսէսեան, 97ր:

79. ԾԱՐ-ՉԱՌ ԳՅՈՒՂ

Այս գլուղը եղել է պատմական Վալկունիք գավառի կենտրոնը, ուր էին «Բաղանիք արքունականք» շերմուկը, ալժմյան Իստիսու առողջարանը: Հետագայում գլուղի անունով Ծար է կոչվել ամբողջ գավառը: Այս գավառը երբեմնի միացած է եղել Սոգքին, ինչպես երևում է Սա. Օրբելյանի ցուցակներից:

Ծար գլուղը միշտ էլ եղել է իշխանանիստ կենտրոն, իսկ վերջին գարեհում՝ մելիքանիստ: Այս գլուղից էր XVI դարի պատմագիր Հովհաննես Ծարեցին: Գլուղը ժամանակին շատ մեծ ու բարեշեն էր, փռված ընդարձակ հարթութիւն վրա, իսկ կողքի բարձունքների վրա ունեցել է ամուր բերդ: Հուշարձաններով հարուստ ալբ գլուղում 1962 թ. հետեւիլ պատկերը տեսանք.

Ա. սր. Սարգիս, Թաղածածկ մատուռ է, կառուցված 1279 թ., պատերի ստորին կես մասերը շինված են մեծ և սրբատաշ քարերով, վերին մասերը կոփածո են, որը հետևանք է հետագա վերանորոգման, կանգուն է: Մատուռի արեւելյան կողմից կցված են երկու սենյականման շենքեր, որոնց պատերի մեջ օգտագործել են խաչքարեր և տապանաքարեր. դրանք ալժմ վեր են ածվել պահեստի: Այս մատուռի շրջապատում եղել են բազմաթիւ խաչքարեր, որոնք իսպառ անհետացել են:

Բ. Գերեզվաճատուճ. եղել է շատ ընդարձակ. մնացել են գետնի մեջ խրված անմշակ մի քանի տապանաքարեր և մի գեղաքանդակ խաչքար՝ մեծ արձանագրութիւն (1236 թ.):

Գ. Բնակելի տուն. մի հոյակապ գլխատուն է, շատ ընդարձակ, չորս միակտուր քարե սյուները պահում են փայտածածկ կտուրը, որի կենտրոնում սովորական լուսանցքն է: Սյուների կ' խորիսխները, կ' խոյակները նույնպես քարից են և լավ մշակված ու ձևավորված: Պատերն արտաքուստ սրբատաշ են. ալբպես են նաև այս գլխատան շուրջը եղած մի քանի ավելի մանր, սենյականման շինութիւնները: Համաձայն արձանագրութիւն, այս տունը շինված է 1658 թվականին: Գլուղում այս քարասյուն տունը հայտնի է «Դաշ դիրալի դամ» անունով, և նրա մեջ ապրում է Մեհտին Իսմայիլ Մուսա օղլու ընտանիքը:

Այս հնագույն և հազվագյուտ գլխատունը, որը ճշտորեն թվագրված է և փայտի փխարեն քարե սյուների վրա կանգնած, անհայտ է մնացել ժողովրդական տներն ուսումնասիրողներին: Նման բախտի են արժանացել նաև հենց այս գլուղում մեր տեսած՝ համակ փայտաշեն ալն կառուցները, որոնց արժեքավոր նկարագրութիւնը տվել է XI դարի աշխարհիկ նշանավոր մտավորական Գրիգոր Մագիստրոսը: Բերում ենք ալբ հատվածը.

«Գերանք գերակատարք և երկանաձիգք, որ է վկայարան սրբոյն Յակոբայ. ամենալն կահք տաճարին գերակալ տախտակք և խոյակք և խարիսխք և թակաղաղք և զդրունս և զսեմաս հանդերձ բարաւորօք և ներքոյ զատակս կազմեալ ի միոջ ծառէ լալնմանէ Գիոյն գոլ ասէին. զնա և զալլս ոմանս ի նուլն աշխարհին ընդարձակագոյն սրահք և միջոցք ալնմ տաճարի տեսեալ մեր, որ գրէթէ ալսպիսի ոչ ալլ արեք, բայց միալն ի թագաւորեալ քաղաքին»¹ — ալսինքն Անիում:

¹ «Գրիգոր Մագիստրոսի Թղթերը», քննադիրն առաջարկում է ծանոթութիւններով առաջին անգամ ի լույս ընծայեց Կ. Կոստանեանց, Ալեքսանդրապոլ, 1910, էջ 221: